Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1925/2006,**

20. detsember 2006,

vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta

(ELT L 404, 30.12.2006, lk 26)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 108/2008, 15. jaanuar 2008	L 39	11	13.2.2008
►**M2**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1170/2009, 30. november 2009	L 314	36	1.12.2009

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1925/2006,

20. detsember 2006,

vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) On olemas suur hulk mitmesuguseid toitaineid ja muid koostisosi, mida võib toidu valmistamisel kasutada, sealhulgas, kuid mitte ainult, vitamiinid, mineraaltoitained (sh mikroelemendid), aminohapped, asendamatud rasvhapped, kiudained ning mitmesugused taimed ja ürdiekstraktid. Nende toidule lisamine on liikmesriikides reguleeritud erinevate eeskirjadega, mis takistavad nende toodete vaba liikumist, loovad ebavõrdseid konkurentsitingimusi ning mõjutavad seeläbi otseselt siseturu toimimist. Seepärast on vajalik rakendada ühenduse eeskirju, mille abil ühtlustatakse liikmesriikide sätteid, mis käsitlevad vitamiinide ja mineraaltoitainete ning teatud muude ainete toidule lisamist.

(2) Käesoleva määruse eesmärgiks on reguleerida vitamiinide ja mineraaltoitainete toidule lisamist ning teatud muude ainete või koostisosade, mis sisaldavad aineid, mis ei ole vitamiinid ega mineraaltoitained, mida lisatakse toidule või kasutatakse toidu valmistamisel, kasutamist sellistes tingimustes, mille tulemusena manustatakse neid aineid tunduvalt suuremas koguses kui normaaltingimustes tasakaalustatult ja vaheldusrikkalt toitudes ja/või mis kujutavad endast tarbijale muul viisil võimalikku riski. Kui puuduvad ainete või koostisosade, mis sisaldavad käesoleva määruse või muude ühenduse erisätete kohaselt aineid, mis ei ole vitamiinid ega mineraaltoitained, keelamist või nende kasutamise piiramist käsitlevad ühenduse erieeskirjad, võib kohaldada asjakohaseid liikmesriikide eeskirju, ilma et see piiraks asutamislepingu sätete kohaldamist.

(3) Mõned liikmesriigid nõuavad rahvatervisest tulenevatel põhjustel mõnede vitamiinide ja mineraaltoitainete kohustuslikku lisamist teatud tavatoitudele. Nimetatud põhjused võivad olla asjakohased riiklikul või isegi piirkondlikul tasandil, kuid ei õigusta praegusel hetkel toitainete kohustusliku lisamise ühtlustamist kogu ühenduses. Kui see peaks siiski vajalikuks osutuma, võib vastavad sätted võtta vastu ühenduse tasandil. Vahepeal oleks kasulik koguda informatsiooni liikmesriigi tasandil võetavate vastavate meetmete kohta.

(4) Toidutootjad võivad toidule lisada vitamiine ja mineraaltoitaineid vabatahtlikult või kohustuslike toitainetena vastavalt asjakohastele ühenduse õigusaktidele. Neid võib lisada ka tehnoloogilistel

([1]) ELT C 112, 30.4.2004, lk 44.

([2]) Euroopa Parlamendi 26. mai 2005. aasta arvamus (ELT C 117 E, 18.5.2006, lk 206), nõukogu 8. detsembri 2005. aasta ühine seisukoht (ELT C 80 E, 4.4.2006, lk 27) ja Euroopa Parlamendi 16. mai 2006. aasta seisukoht (ELTs seni avaldamata). Nõukogu 12. oktoobri 2006. aasta otsus.

▼B

eesmärkidel lisaainetena, toiduvärvidena, lõhna- ja maitseainetena või muudel sarnastel eesmärkidel, sealhulgas lubatud veinivalmistustavade ja -viiside korral, mis on ette nähtud vastavate ühenduse õigusaktidega. Käesoleva määruse kohaldamine ei peaks piirama selliste ühenduse eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamist või kasutamist vastavates toodetes või tootegruppides või nende lisamist muul kui käesoleva määrusega reguleeritud eesmärgil.

(5) Kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta [1] sisaldab põhjalikke eeskirju vitamiine ja mineraaltoitaineid sisaldavate toidulisandite kohta, ei tohiks käesoleva määruse vitamiine ja mineraaltoitaineid käsitlevaid sätteid kohaldada toidulisandite suhtes.

(6) Vitamiinide ja mineraaltoitainete toidule lisamiseks on tootjatel mitmeid põhjusi, sealhulgas valmistamise, ladustamise või käsitsemise käigus vähenenud vitamiinide ja mineraaltoitainete sisalduse taastamine toidus või toodete sellise toiteväärtuse tagamine, mis oleks samaväärne toiduga, mille asendamiseks nad on ette nähtud.

(7) Piisav ja vaheldusrikas toit peaks üldjuhul andma kõik normaalseks arenguks ja hea tervisliku seisundi säilitamiseks vajalikud toitained üldtunnustatud teaduslike andmete põhjal kindlaksmääratud ja soovitatud kogustes. Uurimused näitavad, et see ideaalne olukord ei kehti mitte kõigi vitamiinide ja mineraaltoitainete ega ühenduse kõigi elanikkonnarühmade kohta. Toit, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, näib andvat juurde olulise koguse vastavat toitainet, järelikult annab see olulise panuse toitumisse tervikuna.

(8) Käesoleval ajal võib ühenduses, küll mitte eriti sageli, täheldada mõne toitaine vaegust. Muutused ühenduse sotsiaal-majanduslikus olukorras ja erinevate elanikkonnarühmade eluviisid on toonud endaga kaasa erineva toitainevajaduse ja toitumistavade muutumise. See omakorda on viinud muutusteni erinevate elanikkonnarühmade energia- ja toitainevajadustes ning nende rühmade puhul teatavate vitamiinide ja mineraaltoitainete tarbimiskogusteni, mis jäävad allapoole erinevates liikmesriikides soovitatud koguseid. Lisaks sellele viitavad uuemad teaduslikult põhjendatud teadmised sellele, et mõnede toitainete tarbimiskogused optimaalse tervisliku seisundi ja heaolu säilitamiseks võiksid olla praegu soovitatavatest kogustest suuremad.

(9) Toidule peaks olema lubatud lisada ainult selliseid vitamiine ja mineraaltoitaineid, mis tavaliselt toidus esinevad ja mida tarbitakse toidu koostisosana ning mida peetakse asendamatuteks toitaineteks, mis aga ei tähenda seda, et nende lisamine oleks vajalik. Tuleks vältida võimalikke lahkarvamusi selles osas, millised on kõnealused asendamatud toitained. Seetõttu on kohane kehtestada lubatud vitamiinide ja mineraaltoitainete loetelu.

(10) Keemilised ained, mida kasutatakse nende vitamiinide ja mineraaltoitainete allikana, mida võib lisada toidule, peavad olema ohutud ja ühtlasi bioaktiivsed, st organismi poolt omastatavad. Seetõttu tuleks samuti koostada nende lubatud ainete loetelu. Eespool nimetatud ohutuse ja bioaktiivsuse kriteeriumidest lähtuvalt peaksid lubatud ainete loetelusse kuuluma toidu teaduskomitee 12. mai 1999. aastal väljendatud arvamuse alusel heakskiidetud ained, mida võib kasutada imiku- ja väikelapsetoidu, muu eritoidu või toidulisandite valmistamisel. Kuigi naatriumkloriid

[1] EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 2006/37/EÜ (ELT L 94, 1.4.2006, lk 32).

▼B

(keedusool) ei ole loetelus mainitud ainete hulgas, võib seda toidu valmistamisel jätkuvalt koostisosana kasutada.

(11) Teaduse ja tehnika arenguga kohandumiseks on oluline mainitud loetelusid vajadusel kiiresti korrigeerida. Nimetatud korrigeerimine seisneks sisuliselt tehnilistes rakendusmeetmetes ning menetluse lihtsustamiseks ja kiirendamiseks tehakse nende kehtestamine ülesandeks komisjonile.

(12) Toidule, millele on lisatud vitamiine või mineraaltoitaineid, teevad tootjad enamasti reklaami, ja nii võib tarbijatele jääda mulje, nagu oleks tegemist toodetega, mis on võrreldes sarnaste või teiste toodetega, millele nimetatud toitaineid lisatud ei ole, füsioloogiliselt, toiteväärtuse või muidu tervislikkuse seisukohalt eelistatavamad. See võib viia tarbijavalikuteni, mis võivad muus mõttes olla ebasoovitavad. Et hoida ära nimetatud võimalikku soovimatut mõju, peetakse asjakohaseks, et toodetele, millele võib lisada vitamiine ja mineraaltoitaineid, seatakse teatud piirangud lisaks nendele, mis on loomulikud tehnilistest kaalutlustest lähtudes või vajalikud ohutuse tagamiseks, kui määratakse kindlaks selliste toodete vitamiinide ja mineraaltoitainete maksimaalsed piirnormid. Seega oleks tootes sisalduvad teatud ained, näiteks alkohol, sellega seoses asjakohaseks kriteeriumiks, et mitte lubada vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamist. Erandid vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamise keelust alkohoolsetele jookidele peaksid piirduma traditsiooniliste veiniretseptide kaitsmisega ning asjaomastest toodetest teavitatakse komisjoni. Ei tohiks esitada mingeid väiteid lisamise toiteväärtust või tervislikkust tõstva toime kohta. Veelgi enam, et mitte tekitada tarbijas segadust värske toidu loomupärase toiteväärtuse osas, ei tohiks lubada sellele lisada vitamiine ja mineraaltoitaineid.

(13) Käesoleva määruse eesmärk ei ole käsitleda vitamiinide ja mineraaltoitainete mikrokoguste kasutamist toote ehtsuse tähistamisel, mida tehakse pettuse vastu võitlemiseks.

(14) Vitamiinide ja mineraaltoitainete ülemäärane tarbimine võib avaldada tervisele kahjulikku mõju, mistõttu toidule lisamisel tuleb vastavalt vajadusele kindlaks määrata nende maksimaalsed kogused. Nimetatud kogused peavad tagama, et toote tavapärane kasutamine tootja antud tarvitamisjuhise alusel ja mitmekülgsel toitumisel on tarbijale ohutu. Nimetatud kogused peaksid seega olema nende vitamiinide ja mineraaltoitainete kogu maksimaalne ohutu sisaldus, mis esinevad toidus loomupäraselt ja/või mis on mingil eesmärgil, sealhulgas tehnoloogilisel eesmärgil, toidule lisatud.

(15) Seetõttu peaks maksimaalsete koguste ja kõikide muude tingimuste, mis piiravad vajadusel vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamist toidule, kehtestamisel võtma arvesse kõnealuste ainete võimalikku saadavust muust toidust ja üldtunnustatud teaduslikel andmetel põhineva teadusliku riskihindamise tulemustest lähtuvat suurimat ohutut sisaldust. Vajalikul määral tuleks arvesse võtta ka kontrollandmeid elanikkonna vitamiinide ja mineraaltoitainete tarbimise kohta. Kui on vaja teatud vitamiinide ja mineraaltoitainete puhul kehtestada piiranguid seoses toiduga, millele neid võib lisada (nt joodi lisamine soolale), siis tuleks eelkõige lähtuda eesmärgist taastada vitamiinide ja mineraaltoitainete sisaldus, kui see on tootmise, ladustamise või käsitsemise käigus vähenenud, ning tagada sellise toidu samaväärne toiteväärtus toiduga, mille asendamiseks see on ette nähtud.

(16) Toidule vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamise tulemusena peaks toidus olema minimaalne kogus vitamiine ja mineraaltoitaineid. Vastasel korral ei tooks liiga väike või mittemärkimisväärne vitamiinide ja mineraaltoitainete kogusrikastatud toidus tarbijaile mingit kasu ning oleks eksitav. Samast põhimõttest lähtub nõue, et toitumisalase teabe esitamine on lubatud, kui

▼B

toit sisaldab neid toitaineid märkimisväärsel hulgal. Seepärast oleks asjakohane, kui vitamiinide ja mineraaltoitainete minimaalsed kogused toidus, millele neid vitamiine ja mineraaltoitaineid on lisatud, vastaksid sellele märkimisväärsele kogusele, mis peaks sisalduma toidus, et esitada seda toitainena toitumisalases teabes, kui asjakohaste eranditega ei ole sätestatud teisiti.

(17) Maksimaalse koguse ja käesolevas määruses ettenähtud põhimõtetele ja kriteeriumidele vastavate kasutamistingimuste ning minimaalse koguse vastuvõtmine kujutaks endast sisuliselt tehnilisi rakendusmeetmeid, mille kehtestamine tehakse menetluse lihtsustamiseks ja kiirendamiseks ülesandeks komisjonile.

(18) Üldised märgistamiseeskirjad ja mõisted sisalduvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivis 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta. ([1]) Käesolev määrus peaks seega piirduma ainult vajalike lisasätetega. Mainitud lisasätteid tuleks kohaldada, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta ([2]) kohaldamist.

(19) Kuna tooted, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, on toiteväärtuse seisukohast olulised ning võivad mõjutada toitumisharjumusi ja üldist toitainete saamist, peaks tarbijal olema võimalik hinnata nimetatud toodete üldist toiteväärtust. Seepärast peaks toitumisalase teabega märgistamine olema kohustuslik, erandina nõukogu 24. septembri 1990. aasta direktiivi 90/496/EMÜ toidu toitumisalase teabega märgistuse kohta ([3]) artiklist 2.

(20) Normaalne ja vaheldusrikas toit sisaldab paljusid koostisosi, mis omakorda sisaldavad paljusid aineid. Nende ainete või koostisosade tarbimine normaalse ja tavapärase toiduga ei põhjusta ohtu ning seda ei ole vaja reguleerida. Mõned ained, mis ei ole vitamiinid ega mineraaltoitained või neid sisaldavad koostisosad, lisatakse toidule ekstraktide või kontsentraatidena ning selle tulemusena võib tarbitav kogus osutuda oluliselt suuremaks piisava ja mitmekülgse toiduga manustatavast kogusest. Taolise toimimisviisi ohutus on mõnel juhul tõsiselt küsitav ning selle kasutegur ebaselge, mistõttu tuleks seda reguleerida. Sellistel juhtudel on asjakohane, et toidukäitlejad vastutavad enda poolt turule viidava toidu ohutuse tõendamise eest.

(21) Kuna toit, millele lisatakse vitamiine ja mineraaltoitaineid, on oma olemuselt eriline, peaks järelevalveasutuste käsutuses olema ka lisameetmed, et lihtsustada nende toodete tõhusat järelevalvet.

(22) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt siseturu tõhusa toimimise tagamist vitamiinide, mineraaltoitainete ja teatud muude ainete toidule lisamise osas, pakkudes sealjuures tarbijakaitse kõrget taset, ei saa liikmesriigid piisaval määral saavutada ning seda saab seega paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Vastavalt kõnealuses artiklis osutatud proportsionaalsuse põhimõttele ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(23) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele

([1]) EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2003/89/EÜ (ELT L 308, 25.11.2003, lk 15).
([2]) Vt käesoleva ELT L lk 9.
([3]) EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/120/EÜ (ELT L 333, 20.12.2003, lk 51).

▼B

1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendamisvolituste kasutamise menetlus, ([1])

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolev määrus ühtlustab liikmesriikides kehtivaid õigus- ja haldusnorme, mis on seotud vitamiinide ja mineraaltoitainete ning teatud muude ainete toidule lisamisega, et tagada siseturu tõhus toimimine ning samal ajal tagada tarbijakaitse kõrge tase.

2. Käesoleva määruse sätteid, mis käsitlevad vitamiine ja mineraaltoitaineid, ei kohaldata direktiiviga 2002/46/EÜ hõlmatud toidulisandite suhtes.

3. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira ühenduse õigusaktide erisätteid, mis käsitlevad:

a) eritoitu ning erisätete puudumisel koostisnõudeid selliste toodete suhtes, mis on vajalikud lähtuvalt nende inimeste erilistest toitumisvajadusest, kelle jaoks need on ette nähtud;

b) uuendtoitu ja toidu uuendkoostisosi;

c) geneetiliselt muundatud toitu;

d) toidu lisaaineid ning lõhna- ja maitseaineid;

e) lubatud veinivalmistustavasid ja -viise.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab:

1) “amet” Euroopa Toiduohutusametit, mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused ([2]);

2) “muu aine” ainet, mis ei ole vitamiin ega mineraaltoitaine ja mis on toitumisalase või füsioloogilise mõjuga.

II PEATÜKK

VITAMIINIDE JA MINERAALTOITAINETE LISAMINE

Artikkel 3

Vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamist käsitlevad nõuded

1. Toidule tohib lisada ainult I lisas loetletud vitamiine ja/või mineraaltoitaineid II lisas loetletud ühenditena vastavalt käesolevas määruses sätestatud eeskirjadele.

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
([2]) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 575/2006 (ELT L 100, 8.4.2006, lk 3).

▼B

2. Inimorganismile omastataval kujul vitamiine ja mineraaltoitaineid on lubatud lisada toidule olenemata sellest, kas neid selles toidus tavaliselt sisaldub, et eelkõige võtta arvesse:

a) elanikkonnas või teatud elanikkonnarühmas valitsevat ühe või mitme vitamiini ja/või mineraaltoitaine vaegust, mida on võimalik tõestada kliiniliste või subkliiniliste tõenditega vaeguse kohta või mis nähtub hinnanguliselt madalast toitainete tarbimisest, või

b) võimalust parandada elanikkonna või teatud elanikkonnarühmade toitumisolukorda ja/või kõrvaldada toitumisharjumuste muutustest põhjustatud vitamiinide või mineraaltoitainete võimalik vaegus toidus või

c) üldtunnustatud teaduslikult põhjendatud teadmiste arengut vitamiinide ja mineraaltoitainete tähtsusest toitumises ning nende mõjust tervisele.

▼M1

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud loetelude muutmine toimub vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele ja võttes arvesse ameti arvamust.

Tungiva kiireloomulisuse korral võib komisjon kohaldada artikli 14 lõikes 4 osutatud menetlust, et eemaldada vitamiin või mineraaltoitaine käesoleva artikli lõikes 1 osutatud loeteludest.

Enne nimetatud muudatuste tegemist konsulteerib komisjon huvitatud osapooltega, eelkõige toidukäitlejate ja tarbijarühmadega.

▼B

Artikkel 4

Vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamise piirangud

Vitamiine ja mineraaltoitaineid ei tohi lisada:

a) töötlemata toidule, sealhulgas (kuid mitte ainult) puuviljadele, marjadele, köögiviljadele, lihale, linnulihale ja kalale;

b) jookidele, mille etanoolisisaldus on rohkem kui 1,2 mahuprotsenti, välja arvatud ja erandina artikli 3 lõikest 2:

   i) veinituru ühist korraldust käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 ([1]) artikli 44 lõigetes 6 ja 13 nimetatud toodetele ning

   ii) enne käesoleva määruse vastuvõtmist turustatud toodetele ning

   iii) toodetele, millest liikmesriik on komisjoni teavitanud vastavalt artiklile 11

   ja tingimusel, et ei esitata toitumis- või tervisealaseid väiteid.

▼M1

Täiendavaid toite või toidugruppe, millele ei ole lubatud lisada teatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, määratlevad meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võib võtta vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, võttes arvesse nende toiteväärtust ja teaduslikke tõendeid.

([1]) EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2165/2005 (ELT L 345, 28.12.2005, lk 1).

▼B

Artikkel 5

Nõuded puhtusele

▼M1

1. Meetmed, millega kehtestatakse II lisas loetletud vitamiinide ja mineraaltoitainete ühendite puhtuse nõuded ning mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, juhul kui neid ei kohaldata käesoleva artikli lõike 2 alusel.

▼B

2. II lisas loetletud vitamiinide ja mineraaltoitainete ühendite suhtes kohaldatakse puhtusnõudeid, mis on määratletud ühenduse õigusaktidega nende kasutamiseks toidu valmistamisel teistel eesmärkidel kui käesolevas määruses sätestatud.

3. II lisas loetletud vitamiinide ja mineraaltoitainete ühendite suhtes, millele ei ole ühenduse õigusaktidega puhtusnõudeid määratud, kehtivad selliste nõuete vastuvõtmiseni rahvusvaheliste organisatsioonide soovitatud üldtunnustatud puhtusnõuded ning kehtima võib jätta liikmesriigi eeskirjad, millega kehtestatakse rangemad puhtusnõuded.

Artikkel 6

Vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamise tingimused

▼M1

1. Kui toidule lisatakse vitamiine või mineraaltoitaineid, ei tohi vitamiinide või mineraaltoitainete kogusisaldus, ükskõik millisel eesmärgil, ületada toidus müügihetkel maksimaalset kogust. Nimetatud kogust kehtestavad meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Selleks võib komisjon esitada maksimaalsete koguste meetmete eelnõu 19. jaanuarini 2009. Kontsentreeritud ja dehüdraaditud toodete suhtes kehtivad maksimaalsed kogused vastavalt tootja juhistele tarbimiseks valmistatud toidus.

2. Tingimused, millega piiratakse või keelatakse teatud vitamiini või mineraaltoitaine lisamist toidule või toidugruppidele ning mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

3. Lõikes 1 nimetatud maksimaalsete koguste ja lõikes 2 nimetatud tingimuste määramisel võetakse arvesse:

a) üldtunnustatud teaduslikel andmetel põhineva teadusliku riskihindamisega kindlaks tehtud vitamiinide ja mineraaltoitainete suurimat ohutut sisaldust, võttes seejuures vajadusel arvesse erinevate tarbijarühmade erinevat tundlikkuse taset; ja

b) muust toidust saadavate vitamiinide ja mineraaltoitainete kogust.

4. Lõikes 1 nimetatud maksimaalsete koguste ja lõikes 2 nimetatud tingimuste kindlaksmääramisel võetakse vajalikul määral arvesse ka elanikkonna vitamiinide ja mineraaltoitainete tarbimise soovitatavaid koguseid.

5. Lõikes 1 nimetatud maksimaalsete koguste ja lõikes 2 nimetatud tingimuste kindlaksmääramisel nende vitamiinide ja mineraaltoitainete korral, mille tarbimise soovitatav kogus elanikkonna hulgas on suurima ohutu sisalduse lähedal, arvestatakse vajadusel ka järgmist:

a) üksikute toodete osakaalu elanikkonna toitumises tervikuna või teatud elanikkonnarühmade toitumises;

▼B

b) toote toitainelisi põhijooni, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1924/2006.

▼M1

6. Toidule vitamiini või mineraaltoitaine lisamise tulemusena peab kõnealust vitamiini või mineraaltoitainet olema toidus vähemalt märkimisväärne kogus, kui selline kogus on määratletud direktiivi 90/496/EMÜ lisas. Meetmed, millega kehtestatakse minimaalseid koguseid erandina eespool nimetatud märkimisväärsetest kogustest, sealhulgas mis tahes madalamad kogused, konkreetsetes toitudes või toidugruppides, ning mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt käesoleva määruse artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

Artikkel 7

Märgistamine, esitlemine ja reklaam

▼M1

1. Toidu, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, märgistus, esitlemine ja reklaam ei tohi sisaldada ühtegi väidet ega viidet selle kohta, et tasakaalustatud ja vaheldusrikas toitumine ei taga vajalikku toitainete kogust. Asjakohasel juhul võib teha vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele teatud toitaine osas erandi, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda.

▼B

2. Toidu, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, märgistus, esitlemine ja reklaam ei tohi tarbijat eksitada ega petta toidu toiteväärtuse osas, mis võib tuleneda nende toitainete lisamisest.

3. Toodetel, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid ja mis kuuluvad käesoleva määruse reguleerimisalasse, on toitumisalase teabe esitamine kohustuslik. Esitada tuleb direktiivi 90/496/EMÜ artikli 4 lõike 1 grupis 2 toodud teave ning vitamiinide ja mineraaltoitainete kogusisaldus toidus pärast nende toidule lisamist.

4. Toodete, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, märgistusel võib olla viide, mis näitab nende ainete lisamist vastavalt määruses (EÜ) nr 1924/2006 sätestatud tingimustele.

5. Käesolev artikkel ei piira muude, teatud toidugruppe käsitlevate toidualaste õigusnormide kohaldamist.

6. Käesoleva artikli rakenduseeskirju võib täpsustada vastavalt artikli 14 lõikes 2 nimetatud korrale.

III PEATÜKK

TEATUD MUUDE AINETE LISAMINE

Artikkel 8

Ained, mille kasutamine on keelatud, piiratud, või ained, mis on ühenduses uurimisel/kontrollimisel

1. Käesolevas artiklis sätestatud menetlust järgitakse siis, kui ainet, mis ei ole vitamiin ega mineraaltoitaine või koostisosa, mis sisaldab ainet, mis ei ole vitamiin ega mineraaltoitaine, lisatakse toidule või kasutatakse toidu valmistamisel nii, et selle tulemusena tarbitakse neid aineid tunduvalt suuremas koguses kui võiks arvata, et neid tarbitakse tavatingimustes tasakaalustatult ja vaheldusrikkalt toitudes ja/või mis kujutavad endast muul viisil tarbijale võimalikku riski.

▼M1

2. Komisjon võib omal algatusel või liikmesriikide esitatud teabe alusel võtta pärast ameti poolt teostatud olemasoleva teabe hindamist ja vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele vastu otsuse, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, lisada vajadusel aine või koostisosa III lisasse. Eelkõige:

a) kui on tuvastatud oht tervisele, lisatakse aine ja/või ainet sisaldav koostisosa:

   i) III lisa A osasse ja selle lisamine toidule või selle kasutamine toidu valmistamisel keelatakse; või

   ii) III lisa B osasse ja selle lisamist toidule või selle kasutamist toidu valmistamisel lubatakse üksnes nimetatud lisas sätestatud tingimustel;

b) kui on tuvastatud ohtliku mõju võimalus tervisele, kuid see on teaduslikult tõendamata, lisatakse aine III lisa C osasse.

Tungiva kiireloomulisuse korral võib komisjon kohaldada artikli 14 lõikes 4 osutatud menetlust, et lisada aine või koostisosa III lisa A või B osasse.

▼B

3. Teatud toidu suhtes kohaldatavates ühenduse sätetes võib lisaks käesolevas määruses sätestatud ainetele sätestada piirangud ka teatud teiste ainete kasutamisele.

4. Toidukäitlejad või teised asjaomased isikud võivad ametile hindamiseks igal ajal esitada teaduslikke andmeid sisaldava toimiku, milles näidatakse III lisa C osas loetletud aine ohutus, kui seda kasutatakse toidus või toidugrupis antud tingimustel, ja selgitatakse sellise kasutamise eesmärki. Amet teatab sellise toimiku esitamisest viivitamatult liikmesriikidele ja komisjonile ning võimaldab neil toimikuga tutvuda.

▼M1

5. Nelja aasta jooksul alates kuupäevast, mil aine lisati III lisa C osasse, tehakse vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele ja arvestades ameti arvamust käesoleva artikli lõikes 4 nimetatud hindamiseks esitatud toimikute kohta otsus, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, lubada III lisa C osas loetletud aine kasutamist üldiselt või lisada see vajadusel III lisa A või B osas toodud loetellu.

Tungiva kiireloomulisuse korral võib komisjon kohaldada artikli 14 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust, et lisada aine või koostisosa III lisa A või B osasse.

▼B

6. Komisjon kehtestab vastavalt artikli 14 lõikes 2 nimetatud korrale eeskirjad käesoleva artikli rakendamiseks, sealhulgas käesoleva artikli lõikes 4 nimetatud andmete esitamiseks.

IV PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 9

Ühenduse register

1. Komisjon loob ühenduse registri vitamiinide ja mineraaltoitainete ning teatud muude ainete toidule lisamise kohta (edaspidi “register”) ja haldab seda.

2. Register sisaldab järgmist teavet:

a) I lisas loetletud vitamiinid ja mineraaltoitained, mida võib toidule lisada;

▼B

b) II lisas loetletud vitamiinide ja mineraaltoitainete ühendid, mida võib toidule lisada;

c) maksimaalsed ja minimaalsed vitamiinide ja mineraaltoitainete kogused, mida võib toidule lisada, ning muud vastavalt artiklile 6 sätestatud asjaomased tingimused;

d) teave artiklis 11 nimetatud vitamiinide ja mineraaltoitainete kohustuslikku lisamist käsitlevate liikmesriigi sätete kohta;

e) artiklis 4 esitatud piirangud vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamisele;

f) ained, mille kohta on esitatud toimikud vastavalt artikli 17 lõike 1 punktile b;

g) teave III lisas nimetatud ainete ja nende III lisasse lisamise põhjuste kohta;

h) teave III lisa C osas loetletud ainete kohta, mille kasutamine on üldjuhul lubatud vastavalt artikli 8 lõikele 5.

3. Register tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

Artikkel 10

Kaupade vaba liikumine

Ilma et see piiraks asutamislepingus ja eelkõige selle artiklites 28 ja 30 sätestatut, ei ole liikmesriikidel lubatud oma ühtlustamata eeskirjade, mis käsitlevad toidule vitamiinide ja mineraaltoitainete lisamist, kohaldamise kaudu piirata ega keelata kauplemist toiduga, mis on kooskõlas käesoleva määruse ja selle rakendamiseks vastu võetud ühenduse õigusaktidega.

Artikkel 11

Liikmesriigi sätted

1. Hiljemalt 19. juuliks 2007 teavitavad liikmesriigid komisjoni oma asjakohastest olemasolevatest sätetest vitamiinide ja mineraaltoitainete kohustusliku lisamise ning artikli 4 punktis b sätestatud erandiga hõlmatud toodete kohta.

2. Kui puuduvad vastavad ühenduse sätted ja liikmesriik peab vajalikuks võtta vastu uus õigusakt:

a) teatud toitudesse või toidugruppidesse vitamiinide ja mineraaltoitainete kohustusliku lisamise kohta; või

b) teatud muude ainete kasutamise keelamise või piiramise kohta teatud toitude valmistamisel,

peab ta sellest teavitama komisjoni vastavalt artiklis 12 sätestatud korrale.

Artikkel 12

Teavitamise kord

1. Kui liikmesriik peab vajalikuks võtta vastu uus õigusakt, teavitab ta komisjoni ja teisi liikmesriike kavandatavatest meetmetest ning põhjendab neid.

2. Komisjon konsulteerib artikli 14 lõikes 1 osutatud komiteega kui peab seda vajalikuks või kui liikmesriik seda nõuab, ja esitab kavandatavate meetmete suhtes oma arvamuse.

▼B

3. Asjaomane liikmesriik võib kavandatud meetmeid hakata rakendama alles kuus kuud pärast vastavalt lõikele 1 toimunud teavitamist ning tingimusel, et komisjoni arvamus ei ole negatiivne.

Kui komisjoni arvamus on negatiivne, otsustab komisjon vastavalt artikli 14 lõikes 2 toodud menetlusele ja enne käesoleva lõike esimeses lõigus toodud tähtaja möödumist, kas kavandatud meetmeid tohib rakendada. Komisjonil võib nõuda kavandatavatesse meetmetesse teatud muudatuste tegemist.

Artikkel 13

Kaitsemeetmed

1. Kui liikmesriigil on piisavalt põhjust arvata, et toode ohustab inimeste tervist hoolimata sellest, et see vastab käesoleva määruse nõuetele, võib liikmesriik kõnealuste sätete rakendamise oma territooriumil ajutiselt katkestada või seda piirata.

Ta peab sellest viivitamata teavitama teisi liikmesriike ja komisjoni ning põhjendama oma otsust.

2. Kui see on asjakohane, küsitakse arvamust ametilt ja pärast selle saamist võetakse vastavalt artikli 14 lõikes 2 nimetatud korrale vastu otsus.

Komisjon võib algatada selle menetluse ka omal algatusel.

3. Lõikes 1 nimetatud liikmesriik võib kohaldada peatamist või piirangut, kuni talle tehakse teatavaks lõikes 2 viidatud otsus.

▼M1

Artikkel 14

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõike 1 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

▼B

Artikkel 15

Järelevalve

Et tagada tõhus järelevalve toidu üle, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, ja toidu üle, mis sisaldab III lisa B ja C osas loetletud aineid, võivad liikmesriigid nõuda, et sellise toidu valmistaja või isik, kes tema territooriumil sellise toidu turule viib, teatab pädevale asutusele turuleviimisest, edastades tootel kasutatava märgistuse näidise. Sellisel juhul võidakse nõuda ka toote turult kõrvaldamist käsitlevat teavet.

▼B

Artikkel 16

Hindamine

1. juuli 2013 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise mõju kohta, eelkõige lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid sisaldavate toitude turu arengu kohta, selliste toitude tarbimise, elanikkonna tarbitud toitainete koguse, samuti toitumisharjumuste muudatuste ning teatud muude ainete lisamise kohta, ning lisab aruandele ettepanekud, mida komisjon peab käesoleva määruse muutmiseks vajalikuks. Seoses sellega edastavad liikmesriigid komisjonile 1. juulil 2012 asjakohase teabe. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 2 osutatud korrale.

Artikkel 17

Üleminekumeetmed

1. Erandina artikli 3 lõikest 1 ja kuni 19. jaanuarini 2014 võivad liikmesriigid lubada oma territooriumil kasutada vitamiine ja mineraaltoitaineid, mida ei ole loetletud I lisas või mis ei esine II lisas loetletud ühenditena, kui:

a) kõnealust ühendit lisatakse toitudele, mida turustatakse ühenduses 19. jaanuarini 2007 ja

b) amet ei ole andnud arvamust, mis ei kiida heaks nimetatud ühendite kasutamist toidu valmistamisel nende ainete kasutamist käsitleva toimiku alusel, mille liikmesriik esitab komisjonile hiljemalt 19. jaanuariks 2010.

2. Kuni 19. jaanuarini 2014 võivad liikmesriigid kooskõlas asutamislepingu sätetega jätkata oma kehtivate kaubanduspiirangute või -keeldude kohaldamist toidu suhtes, millele lisatakse vitamiine ja mineraaltoitaineid, mis ei ole I lisas esitatud nimekirjas või II lisas loetletud ühendite hulgas.

3. Liikmesriigid võivad kooskõlas asutamislepingu sätetega jätkata I lisas loetletud ning toidule lisatud vitamiinide ja mineraaltoitainete maksimaalsete ja minimaalsete koguste suhtes oma kehtivate sätete kohaldamist kõnealuse lisamise suhtes kohaldatavatel tingimustel seni, kuni kooskõlas artikliga 6 või muude asjakohaste ühenduse sätete kohaselt võetakse vastu vastavad ühenduse meetmed.

Artikkel 18

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. juulist 2007.

Enne 1. juulit 2007 turule viidud või märgistatud toitu, mis ei vasta käesoleva määruse nõuetele, võib müüa kuni selle säilimisaja lõpuni, aga mitte hiljem kui 31. detsember 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

VITAMIINID JA MINERAALTOITAINED, MIDA VÕIB TOIDULE LISADA

1. **Vitamiinid**

   A-vitamiin

   D-vitamiin

   E-vitamiin

   K-vitamiin

   B1-vitamiin

   B2-vitamiin

   Niatsiin

   Pantoteenhape

   B6-vitamiin

   Foolhape

   B12-vitamiin

   Biotiin

   C-vitamiin

2. **Mineraaltoitained**

   Kaltsium

   Magneesium

   Raud

   Vask

   Jood

   Tsink

   Mangaan

   Naatrium

   Kaalium

   Seleen

   Kroom

   Molübdeen

   Fluoriid

   Kloor

   Fosfor

▼M2

   Boor

▼M2

II LISA

Vitamiinide ja mineraaltoitainete ühendid, mida võib toidule lisada

1. **Vitamiinide ühendid**

VITAMIIN A

retinool

retinüülatsetaat

retinüülpalmitaat

beeta-karoteen

VITAMIIN D

kolekaltsiferool

ergokaltsiferool

VITAMIIN E

D-alfa-tokoferool

DL-alfa-tokoferool

D-alfa-tokoferüülatsetaat

DL-alfa-tokoferüülatsetaat

D-alfa-tokoferüülhappesuktsinaat

VITAMIIN K

füllokinoon (fütomenadioon)

menakinoon (*)

VITAMIIN B1

tiamiinvesinikkloriid

tiamiinmononitraat

VITAMIIN B2

riboflaviin

naatriumriboflaviin-5′-fosfaat

NIATSIIN

nikotiinhape

nikotiinamiid

PANTOTEENHAPE

kaltsium-D-pantotenaat

naatrium-D-pantotenaat

dekspantenool

VITAMIIN B6

püridoksiinvesinikkloriid

püridoksiin-5′-fosfaat

püridoksiindipalmitaat

FOOLHAPE

pteroüülmonoglutamiinhape

kaltsium-L-metüülfolaat

VITAMIIN B12

tsüanokobalamiin

(*) Menakinoon esineb peamiselt menakinoon-7 ja vähesel määral menakinoon-6 kujul.

▼M2

hüdroksükobalamiin

BIOTIIN

D-biotiin

VITAMIIN C

L-askorbiinhape

naatrium-L-askorbaat

kaltsium-L-askorbaat

kaalium-L-askorbaat

L-askorbüül-6-palmitaat

2. **Mineraaltoitained**

kaltsiumkarbonaat

kaltsiumkloriid

kaltsiumtsitraatmalaat

sidrunhappe kaltsiumisoolad

kaltsiumglükonaat

kaltsiumglütserofosfaat

kaltsiumlaktaat

ortofosforhappe kaltsiumisoolad

kaltsiumhüdroksiid

kaltsiummalaat

kaltsiumoksiid

kaltsiumsulfaat

magneesiumatsetaat

magneesiumkarbonaat

magneesiumkloriid

sidrunhappe magneesiumisoolad

magneesiumglükonaat

magneesiumglütserofosfaat

ortofosforhappe magneesiumisoolad

magneesiumlaktaat

magneesiumhüdroksiid

magneesiumoksiid

magneesiumkaaliumtsitraat

magneesiumsulfaat

raud(II)diglütsinaat

raud(II)karbonaat

raud(II)tsitraat

raud(III)ammooniumtsitraat

raud(II)glükonaat

raud(II)fumaraat

raud(III)naatriumdifosfaat

raud(II)laktaat

raud(II)sulfaat

raud(III)difosfaat (raud(III)pürofosfaat)

▼M2

raud(III)sahharaat

raud elemendina (karbonüül-, elektrolüütiliselt ja vesinikuga redutseeritud)

vaskkarbonaat

vasktsitraat

vaskglükonaat

vasksulfaat

vase-lüsiini kompleks

naatriumjodiid

naatriumjodaat

kaaliumjodiid

kaaliumjodaat

tsinkatsetaat

tsinkdiglütsinaat

tsinkkloriid

tsinktsitraat

tsinkglükonaat

tsinklaktaat

tsinkoksiid

tsinkkarbonaat

tsinksulfaat

mangaankarbonaat

mangaankloriid

mangaantsitraat

mangaanglükonaat

mangaanglütserofosfaat

mangaansulfaat

naatriumvesinikkarbonaat

naatriumkarbonaat

naatriumtsitraat

naatriumglükonaat

naatriumlaktaat

naatriumhüdroksiid

ortofosforhappe naatriumisoolad

seleeniga rikastatud pärm (**)

naatriumselenaat

naatriumvesinikselenit

naatriumselenit

naatriumfluoriid

kaaliumfluoriid

kaaliumvesinikkarbonaat

(**) Seleeniga rikastatud pärmseened, mille tootmisel on seleeniallikaks naatriumselenit ja mis turustamiseks kuivatatult sisaldab mitte rohkem kui 2,5 mg seleeni toote grammi kohta. Valdav orgaaniline seleeniühend tootes on selenometioniin (60–85 % kogu tootes olevast seleenist). Muude orgaaniliste seleeniühendite, sealhulgas selenotsüsteiini sisaldus ei ületa 10 % kogu eraldatud seleenist. Anorgaanilise seleeni sisaldus ei ületa tavaliselt 1 % kogu eraldatud seleenist.

▼**M2**

kaaliumkarbonaat

kaaliumkloriid

kaaliumtsitraat

kaaliumglükonaat

kaaliumglütserofosfaat

kaaliumlaktaat

kaaliumhüdroksiid

ortofosforhappe kaaliumisoolad

kroom(III)kloriid ja selle heksahüdraat

kroom(III)sulfiid ja selle heksahüdraat

ammooniummolübdaat (molübdeen(VI))

naatriummolübdaat (molübdeen(VI))

boorhape

naatriumboraat

▼B

III LISA

AINED, MILLE KASUTAMINE TOIDUS ON KEELATUD VÕI PIIRATUD, JA AINED, MIS ON ÜHENDUSES UURIMISEL/KONTROLLIMISEL

A osa — keelatud ained

B osa — piiratud kasutusega ained

C osa — ained, mis on ühenduses uurimisel/kontrollimisel